

29 januari

“Gij hebt de naam dat gij leeft, maar gij zijt dood”

Openbaring 3:1

Dit is een vreselijk woord, een hard oordeel dat haaks staat op de eigen beleving. Wanneer het gaat om oordelen dan hebben wij mensen er doorgaans niet zoveel moeite mee anderen te (be/ver)oordelen. Meestal is dat oordeel te snel, te gemakkelijk en nog vaker hebben we de neiging de ander met ons oordeel af te schrijven. Wat veel moeilijker is betreft de toetsing van ons eigen leven en de activiteiten die wij ondernemen. Natuurlijk kennen we het woord van de Here Jezus wel, dat gaat over de splinter en de balk. Maar dat woord zit in boven beschreven situatie niet direct vooraan op ons netvlies.

Wat zegt de opmerking van de Heer: “Gij hebt de naam dat gij leeft?” Een naam hebben, is een reputatie hebben. De reputatie van de gemeente Sardes lijkt positief. De roep die uit de gemeente klinkt is ‘leven’. Wanneer de Here Jezus de gemeente scant komt Hij tot een heel ander oordeel “maar gij zijt dood”. Sardes is de gemeente die voorkomt uit de gemeente Tyatira. Dan hebben we het over de kerken van de reformatie. De beweging die zich losmaakte van de kerk van Rome. Ineens staan we voor de vraag of dat onze gemeente zou kunnen betreffen. We horen wel eens van dode orthodoxie, dan gaat het om vormen zonder leven. Geen van de werken zijn vol bevonden. De reformatie heeft veel bewerkt, dat is ontegenzeggelijk waar. Maar toch, de werken zijn niet vol bevonden, het is niet afgemaakt. Wanneer de Heiland terug komt zouden sommigen wel eens, als door een dief in de nacht, overvallen kunnen worden, wellicht dacht de Heer aan de gelijkenis van de wijze en dwaze meisjes.

De Here Jezus roept ons in dit briefje terug naar de basis, geen dood maar levend geloof, we moeten onszelf onderzoeken. Wat een bemoediging ook uit deze dode situatie komen nog weer broeders en zusters tot leven. Zij worden bekleed met witte klederen en hun naam zal uit het boek des levens niet worden uitgewist.